

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gid. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrt leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopu (Bischofhof.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, npla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Naznanjam vam veliko veselje:

Imamo novega papeža

LEONA XIII.

Res veliko je veselje, katero se nam te dni naznanja: krščanski svet je dobil novega očeta, sv. Cerkev novega glavarja, človeški rod novega nezmotljivega učnika in sodnika v verskih in нравskih zadevah: Sin božji, Jezus Kristus, si je izbral novega namestnika na zemlji. Kardinal Joahim Pecci, nadškof v Perugiji, 67 let star, bil je za papeža izvoljen in se imenuje: LEON XIII.

Zopet je ljubi Bog svetu pokazal, kako On za sv. Cerkvo skrbi, zlasti v nevarnih in viharjih časih, kakoršni so sedaj. Kajti nepričakovano hitro redno in točno se je volitev vršila. V ponedeljek 18. febr. zvečer se je 61 kardinalov, torej vsi razve treh, zaprlo v priredjene jim celice. Pri prvi volitvi 19. febr. je bilo še malo listkov oddanih za Pecci-ja, zvečer jih je pa imel že 35 in v sredo jutro 20. febr. je kardinal Bilio rekel, da se ne da izvoliti, vsled česar se je 8 kardinalov in on sam odločilo pristopiti unim 35 in tako je bil kardinal Pecci z 44 glasovi t. j. z postavnima $\frac{2}{3}$ vseh navzočih kardinalov izvoljeni novi poglavar Cerkve. Za Pecci-jem največ glasov sta dobila kardinala Martinelli (rojen l. 1827) in Franchi (roj. l. 1819.) Izid volitve se je kardinalu Pecci-ju naznanil, ki je izvolitev sprejel in si kot papež pridjal ime: Leon XIII. Sedaj so kardinali šli po papeževo obleko: beli židani talar, rokavice, mitro, roket, štolo, plašč, opasnik, bele šolne, ki imajo spredaj zlata 2 križca, v katerih se nahajajo svetinje svetnikov. Tako preoblečenega novega sv. očeta so na krasnih noslah prenesli v Sikstinsko kapelo in ga postavili pred veliki altar. Tukaj so se potem papežu poklonili vsi kardinali zaporedom. Vsak je pokleknil pred Njih, poljubil najpred križec na šolnih, potem roko in je na to dobil od papeža prvi poljub ali kušlje miru. Na to se je približal podkomornik kardinalov namreč knez Švarcenberg (roj. l. 1796), in je Leonu XIII. nataknil ribičev prstan. Potem je prvi kardinal dijakom, Prosper Catareni (roj. l. 1795), stopil na vnanji mostovž cerkve sv. Petra in je zbranemu ljudstvu naznanil ime novega papeža. Ko je to slišalo, da je kardinal Pecci izvoljen, je na ves glas navdušeno začelo klicati: evviva papa Leone XIII. t. j. naj živijo papež Leon XIII. Še večje pa je bilo veselje in navdušenost, ko so se novi papež ob 4 uri 50. minuti prikazali na znotranjem mostovžu, svoje roke k nebesom povzdignili in zbranej množici z jasnim in krepkim glasom in z neizmerno veličastnim obnašanjem podelili svoj prvi apostolski blagoslov v imenu trojedinega Boga † Očeta † Sina in † sv. Duha. Ali ne samo Rimljani, ves katoliški svet se raduje in je slobodno vesel novega papeža Leona XIII. Vse Jihovo dosedanje življenje in delovanje kaže in daje poročstvo, da je najboljši mož Piju Velikemu izbran za naslednika.

Leon XIII. so kmalu 68 let stari in glava Jim je bela kakor golob, toda postave so še močno krepke in visoke, jasno in mogočno donečega glasu, imenitnega in veličastnega rimskega lica. Vse kaže, da so spokorno živeč moč, vljudnega pa odločnega, značajnega obnašanja. Rodili so se iz stare rodbine mestnih zlahtnikov, ki je imela nekdanj v svojem grbu in pečatniku „kometa“ ali repato zvezdo in tako, pravijo, se je spolnilo prerokovanje škofa Malabija, ki piše, da bo Pija IX. naslednik: lumen de coelo t. j. luč iz neba. Kot mladenič so se marljivo in temeljito naučili bogoslovja, cerkvenega in svetnega prava in so se tudi kot pesnik odlikovali. Papež Gregorij XVI. so Jih sprejeli

med svoje dvorne višje duhovnike in kot svojega namestnika v svetnih zadevah odposlali v Benevent in Perugijo, kjer so se povsod pokazali kot izvrsten mož, pridnim mil, hudobnim nemil. Pozneje so bili papežev poslanik pri belgijskem kralju Leopoldu I. in ob enem posvečeni nadškof Damietški v Egiptu. Kralj Jih je pri odhodu papežu priporočil in ta so Jih v Perugijo poslali za nadškofa. Tukaj so se skazali kot neizmerno skrbiljivi in modri višji pastir. Za duhovnike so ustanovili učeno društvo sv. Tomaša akvinskega, in semeniške dijake so k sebi v škofovsko palačo vzeli, ko je italijanska vlada papeževe dežele porabila in semenišče zatrla. Pij IX. so nam res dragoceno zapuščino zapustili z tem, da so lani po smrti kardinala Angelis-a pozvali kardinala Pecci-ja za komornika v Rim. Kajti kardinalski komornik vlada Cerkvu začasno in skrbi za volitev novega papeža. Tako so Pecci prišli v dotiko z vsemi kardinali, ki so brž komornikove sijajne lastnosti za vladanje Cerkve spoznali in ga tudi res za papeža izvolili. Naši avstrijsko-ogerski kardinali so vsi za Pecci-ja glasovali in ves svet jim daje prav. Naš svitli cesar so prvi po telegrafu čestitali novemu papežu in za 24. febr. naročili v dvorni cerkvi na Dunaju slovesno službo božjo z „Tedeum“, isto so ukazali storiti po celem cesarstvu. Leonu XIII. čestitali so tudi bavarski, saksonski, belgijski in španjski kralj, ruski car in še celó turški sultan. Vsi katoličani pa bodo kot verni sinovi sv. Cerkve zvesto pokorščino, zaupno udanost in pristrčno ljubezen kakor Piju IX. tako tudi Leonu XIII. vselej z veseljem skazovali. Bog nam Jih ohrani mnogo, mnogo let! Živili sv. oče, papež Leon XIII.!

Slovenski kandidatje.

Mariborski narodnjaki so v zvezi z dosedanjimi slovenskimi poslanci sestavili centralen volilen odbor, ki je pouzročil, da so se po vsih okrajih najveljavniši ljudje za volitve zanimali in za izbranje pravih kandidatov skrbeli. To so skušali doseči po volilnih shodih, kder so svoje kandidate postavili in se z centralnim volilnim odborom porazumili. Tako se je zgodilo, da zamore ta sedaj sledeče gospode slovenskim kmetiskim volilecem z najboljšim prepričanjem in vestjo priporočati, naj jih za deželne poslance izvolijo. Gospodje so pa ti: 1. za ptujski in rogaški okraj g. Mihael Herman, c. k. okrajni sodnik, dosedanji tamošnji deželni in državni poslanec, znani zagovornik kmetškega stanu in sploh branitelj Slovencev; 2. za celjski, laški, šmarijski, konjiški, vranski in gornje-graški okraj g. dr. Ferdinand Dominkuš, dosedanji tamošnji poslanec, mnogoletni, skušeni in blagi slovenski narodnjak, potem g. dr. Josip Serbec, mladi in spretni advokat v Celju in predsednik tamošnje čitalnice; 3. za brežiški-sevniški in kozijanski okraj g. Franc Šnideršič, dosedanji

poslanec, za našo narodno slovensko reč srečno pridobljeni in iz deželnega zbora kot modri zagovornik kmetiskih koristi znani mož; 4. za ljutomerski okraj g. Ivan Kukovec, bivši poslanec, okrajnega zastopa načelnik, ljutomerske branilnice predsednik, mnogo let stalno in srečno delujoči narodnjak v Ljutomeru; 5. za šoštanjski, slov. graški, mahrenberški okraj g. Feliks Šmid, grajšček v Mahrenbergu, načelnik okrajnega zastopa in šolskega sveta, dosedanji poslanec, narodne pravice Slovencev priznavajoči in za koristi svojih kmetiskih volilcev vselej krepko in praktično zagovarjajoči, pravicoljubni mož in poštenjak; 6. za mariborski, št. lenartski in slov. bistriški okraj g. dr. Radaj, dosedanji poslanec in mnogoletni, neprestrašeni boritelj za pravice Slovencev, potem g. Janez Fluher, kmet in 28letni župan pri sv. Petru pod Mariborom, ud kat. polit. društva in po celi okolici znani poštenjak in narodnjak.

V Mariboru 25. februarja 1878.

Centralni volilni odbor.

Volilni shod v Mariboru 23. febr. 1878.

Sitne negotovosti je konec. Imamo, koga bomo Slovenci izvolili v mariborskem-št. lenartskem in bistriškem okraju za poslance v deželni zbor štajerski. Volilni shod v Mariboru 13. febr. je postavil za kandidata: g. dr. Radaja, dosedanjega poslanca, in g. F. Fluherja, župana pri sv. Petru pod Mariborom. Čitalnična velika sobana bila je polna slovenskih volilcev, duhovniškega in svetnega stanu. G. Kačič je najpoprej navzoče pozdravil in jim nasvetoval, naj si izberejo za predsednika celemu shodu urednika Slov. Gospodarja, č. g. dr. Gregorčca, za podpredsednika in ob enem zapisnikarja pa g. dr. Slanca, kar se je takoj zgodilo. Izvoljeni predsednik je zbraue brž med drugim tako nagovoril. Preden si iščemo novih kandidatov, bo dobro, če nekoliko pogledamo na delovanje starih poslancev. Poslednjih 6 let stanas, tukajšnje Slovence, po sili v Gradcu zastopala tujca in Nemea Seidl-Brandstetter. No, slednji sedi sedaj zaprt v graški Karlavi kot „arrestant“, gotovo ne na veliko čast jegovih volilcev. Seidl je pa še ostal. Ta človek je pristaš nemške, liberalne, ustavoverne stranke t. j. tiste stranke, katera je zakrivila vse nesreče (politične, verske in socijalne), ki sedaj Avstrijo nemilo tarejo in zlasti kmetškemu stanu z uničenjem žugajo. Seidlova stranka je bila, ki je Avstrijo po nesrečnem dualizmu na dvoje razklala, nove politično-cerkvene postave naredila, šole prejšnjemu uplivu sv. Cerkve odtegnila, nove vojaške razmere sklenila, število in plačo uradnikov pomnožila, pisarije advokatom in notarjem naložila, državne stroške, dače in dolgove strahovito pomnožila, — samo v 2 letoma se je najelo v Avstriji 460 milijonov novega državnega dolga. Seidlova stranka je tudi v deželnem zboru štajer-